

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/56/2017
Identifikačné číslo spisu: 7016200187
Dátum vydania rozhodnutia: 25.09.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančeník
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7016200187.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeníka a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Viery Nevedelovej, v právnej veci žalobcu: CI - servis a. s., IČO: 36 180 459, Werferova 3, Košice, zastúpený: JUDr. Ľubomír Majerčík, advokát, Mlynská 1, Košice, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 22480-2/2016-BA zo dňa 03.02.2016, o kasáčnej sťažnosti žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/20/2016-69 zo dňa 13.03.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/20/2016-69 zo dňa 13.03.2017 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Sociálna poisťovňa, pobočka Košice (ďalej aj len „pobočka“) rozhodnutím č. 700-3414380815-GC04/15 zo dňa 21.10.2015 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) predpísala žalobcovi ako zamestnávateľovi podľa § 178 ods. 1 písm. a/ deviaty bod zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) za obdobie január 2009 a február 2009 penále v sume 5.467,81 eur, vypočítané z oneskorene uhradenej sumy poistného na nemocenské poistenie, poistného na starobné poistenie a príspevkov na starobné dôchodkového sporenie, poistného na invalidné poistenie, poistného na úrazové poistenie, poistného na garančné poistenie, poistného na poistenie v nezamestnanosti, poistného do rezervného fondu solidarity, vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa splatnosti poistného a príspevkov do dňa, keď bola dlžná suma poukázaná na účet Sociálnej poisťovne v Štátnej pokladnici, zaplatená v hotovosti. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

2. Žalovaná preskúmala prvostupňové rozhodnutie a dospela k záveru, že bolo vydané v súlade s platnými právnymi predpismi, preto odvolanie zamietla a prvostupňové rozhodnutie potvrdila rozhodnutím č. 22480-2/2016-BA zo dňa 03.02.2016 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie žalovanej“). V odôvodnení žalovaná okrem iného uviedla, že aj keď sa predpísané penále týka obdobia pred začatím

reštrukturalizačného konania, pohľadávka žalovanej na penále vznikla až 21.10.2015 (predpísaním penále prvostupňovým rozhodnutím), t. j. v čase, keď už bolo reštrukturalizačné konanie ukončené. Z uvedeného dôvodu nebola táto pohľadávka uplatnená v reštrukturalizácii prihláškou a nepôsobili na ňu účinky už začatého reštrukturalizačného konania. Penále ako sankcia za nesplnenie zákonom ustanovenej povinnosti vzniká samostatne a stáva sa pohľadávkou žalovanej až jeho predpísaním rozhodnutím organizačnej zložky žalovanej. Pred predpísaním penále neexistuje žiadna povinnosť, ktorú by mohol účastník konania plniť a žalovaná nemá žiadnu pohľadávku, ktorú by si mohla uplatňovať voči účastníkovi konania. Splatnosť poisťného a príspevkov za mesiace január 2009 a február 2009 predchádzala procesu začatia, povolenia reštrukturalizácie a schváleniu reštrukturalizačného plánu. Zmena splatnosti poisťného a príspevkov v danom prípade nie je ovplyvnená procesom reštrukturalizácie schválenej súdom. Žalobcovi bola pred vydaním napadnutého rozhodnutia žalovanej prekontrolovaná splatnosť poisťného a príspevkov, pričom bolo zistené, že žalobca ich zaplatil za obdobie január 2009 a február 2009 oneskorene.

II.

3. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu žalovanej správnu žalobu. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 7S/20/2016-69 zo dňa 13.03.2017 zrušil napadnuté rozhodnutie žalovanej a prvostupňové rozhodnutie aplikujúc § 191 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok pre ich nepreskúmateľnosť a tiež z dôvodu, že tieto rozhodnutia vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobcovi priznal voči žalovanej právo na náhradu trov konania.

4. V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na to, že žalobca na pojednávaní upriamil pozornosť súdu na bod č. 47 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžo/5/2014 zo dňa 29.04.2015, podľa ktorého zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 7/2005 Z. z.“) oprávňuje tak subjekty súkromného, ako aj verejného práva na to, aby zasahovali do splatnosti prihlásených záväzkov za účelom naplnenia účelov reštrukturalizácie. Správny orgán však nemôže odmietnuť vydať potrebné rozhodnutie len z dôvodu, že plán vôbec neakceptuje, resp., že ako podklad rozhodnutia nie je urobený vo forme alebo spôsobom vyžadovaným osobitným predpisom. Ďalej poukázal na bod 49 predmetného rozsudku. Žalovaná trvala na stanoviskách vo veci a žiadala správnu žalobu zamietnuť.

5. Ďalej krajský súd citoval § 178 ods. 1 písm. a/ deviaty bod, § 240 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., § 116, § 120 ods. 1, § 132 ods. 1, § 155 ods. 1 a 2 zákona č. 7/2005 Z. z.. Z predloženej písomnej dokumentácie mal za preukázané, že žalobca sa dostal do omeškania s úhradami poisťného na nemocenské poistenie, poisťného na starobné poistenie a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie, poisťného na invalidné poistenie, poisťného na úrazové poistenie, poisťného na garančné poistenie, poisťného na poistenie v nezamestnanosti, poisťného do rezervného fondu solidarity, v dôsledku čoho mu bolo prvostupňovým rozhodnutím predpísané penále vo výške 5.467,81 eur. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca na úhradu svojho dlhu z vyššie uvedeného titulu zaplatil dňa 27.10.2009 sumu 6.503,22 eur, dňa 10.02.2010 sumu 4.492,63 eur, dňa 07.04.2010 sumu 637,47 eur, dňa 10.05.2010 sumu 1.476,89 eur, dňa 11.05.2010 sumu 3.400 eur, dňa 12.07.2010 sumu 3.667,30 eur, dňa 12.05.2010 sumu 600 eur, dňa 11.06.2010 sumu 5.418,99 eur, dňa 12.07.2010 sumu 600,68 eur a dňa 15.07.2010 sumu 1.200 eur, čím celkovo zaplatil poisťné a príspevky v sume 27.997,18 eur, z toho 26.196,50 eur na vyrovnanie záväzku z titulu nezaplateného poisťného a príspevkov za mesiac január 2009 (s dátumom splatnosti poisťného a príspevkov dňa 02.03.2009) a sumu 1.800,68 eur na vyrovnanie záväzku z titulu nezaplateného poisťného a príspevkov za mesiac február 2009 (s dátumom splatnosti dňa 31.03.2009).

6. Zverejnením uznesenia Okresného súdu Košice I. sp. zn. 31R/7/2010 zo dňa 18.10.2010 v Obchodnom vestníku č. OV/2010/2004 zo dňa 22.10.2010 okresný súd rozhodol o povolení reštrukturalizácie žalobcu. Bolo potom povinnosťou žalovanej si rozhodnutím uplatnenú pohľadávku prihlásiť do reštrukturalizácie, čo sa nestalo. Zverejnením uznesenia Okresného súdu Košice I. sp. zn. 31R/7/2010 zo dňa 09.03.2011 v Obchodnom vestníku č. OV/2011/52 zo dňa 16.03.2011, ktorým bol

potvrdený reštrukturalizačný plán žalobcu, schválený na schvaľovacej schôdzi konanej dňa 21.02.2011, došlo k ukončeniu reštrukturalizácie žalobcu v postavení dlžníka. V danom prípade bol krajský súd toho názoru, že bolo povinnosťou žalovanej, aby svoju pohľadávku, ktorá jej musela byť ku dňu začatia reštrukturalizačného konania čo do presnosti a konkrétnosti zrejme, prihlásiť do reštrukturalizačného konania. Krajský súd zároveň vyslovil názor, že penále ako sankcia za omeškanie vzniká „ex lege“ ako dôsledok omeškania, pričom rozhodnutie žalovanej o predpísaní penále len deklaruje túto skutočnosť. Žalovaná v čase začatia reštrukturalizačného konania mala vedomosť o výške penále v sume 5.467,81 eur.

7. Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalovanej, že nárok na penále vzniká až jeho predpísaním ani s jej tvrdením, že nakoľko penále bolo žalobcovi predpísané až po ukončení reštrukturalizačného konania, pohľadávka žalovanej nemohla byť prihlásená do reštrukturalizačného konania. Vychádzajúc z účelu reštrukturalizačného konania, ktorým je ozdravenie dlžníka a zákonné zbavenie sa starých dlhov, bolo podľa názoru krajského súdu povinnosťou žalovanej túto pohľadávku prihlásiť a ak sa tak nestalo, zverejnením uznesenia o potvrdení reštrukturalizačného plánu v Obchodnom vestníku č. OV/2015/52 zo dňa 16.03.2011 jej právo na vymáhanie tejto pohľadávky zaniklo a z tejto pohľadávky sa stala naturálna obligácia, ktorú však nie je možné voči žalobcovi vymáhať. Pokiaľ pobočka prihlásila do reštrukturalizačného konania pohľadávku v celkovej sume 84.881,95 eur, v ktorej boli zahrnuté poisťné a príspevky za mesiace marec 2009, máj 2010, jún 2010 ako aj nepredpísané poisťné a príspevky za mesiac júl 2010, nič jej nebránilo predpísať aj penále za obdobie január 2009 a február 2009 v sume 5.467,81 eur a túto pohľadávku si prihlásiť do reštrukturalizačného konania, keď v čase jeho začatia už žalovaná nesporne vedela, že žalobca sa s plnením poisťného a príspevkov ocitol v omeškaní (žalobca pritom nezaplatil ani celé poisťné a príspevky za mesiac február 2009, ale iba časť vo výške 1.800,68 eur a zvyšná časť do reštrukturalizačného konania taktiež nebola prihlásená).

8. Záverom krajský súd dodal, že nakoľko žalovanej ku dňu začatia reštrukturalizačného konania musela byť zrejme pohľadávka v sume 5.467,81 eur, bolo jej povinnosťou prihlásiť si ju do reštrukturalizačného konania. Vzhľadom na skončenie reštrukturalizačného konania (s prihliadnutím na dôsledky tejto skutočnosti vo vzťahu k neprihláseným pohľadávkam) už nebude môcť žalovaná v ďalšom konaní žalobcovi označenú pohľadávku predpísať.

III.

9. Proti rozsudku krajského súdu podala žalovaná (sťažovateľka) kasačnú sťažnosť navrhujúc, aby odvolací súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Nestotožnila sa s právnym názorom krajského súdu a naďalej tvrdila, že penále upravené v § 240 zákona č. 461/2003 Z. z. je špecifickým druhom sankcie, vzniká samostatne a stáva sa pohľadávkou až jeho predpísaním. Ako pohľadávku je možné penále vymáhať až na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia.

10. Rovnaký právny názor ako sťažovateľka, že penále nevzniká „ex lege“ omeškaním s platením poisťného a príspevkov, ale až na základe jeho predpísania rozhodnutím, vyslovil aj Najvyšší súd SR. Z právneho názoru najvyššieho súdu prezentovaného vo viacerých judikátoch vyplýva, že na vznik povinnosti zaplatiť penále nepostačuje naplnenie podmienok ustanovených v zákone č. 461/2003 Z. z., ale právne relevantnou skutočnosťou pre vznik tejto povinnosti je až autoritatívny vrchnostenský akt vyhlásený spôsobom ustanoveným zákonom, t. j. vydanie rozhodnutia v zmysle § 240 zákona č. 461/2003 Z. z.. V tejto súvislosti citovala rozsudky najvyššieho súdu sp. zn. 9Sžso/10/2013 zo dňa 28.04.2014 a sp. zn. 7Sžso/36/2012 zo dňa 25.09.2013.

11. Sťažovateľka zastávala názor, že penále za obdobie január 2009 a február 2009 v sume 5.467,81 eur vzniklo až jeho predpísaním rozhodnutím. Pred predpísaním penále neexistovala žiadna povinnosť, ktorú by bol žalobca povinný plniť a sťažovateľka nemala žiadnu pohľadávku, ktorú by si mohla voči nemu uplatňovať. Keďže táto pohľadávka nevznikla pred začatím reštrukturalizačného konania, sťažovateľka si ju nemohla prihlásiť do reštrukturalizačného konania. Prvýkrát bolo žalobcovi predpísané penále za obdobie január 2009 a február 2009 rozhodnutím pobočky č. 700-3413765412-GC04/12 zo dňa

07.09.2012 a po jeho zrušení a vrátení veci na nové konanie v súlade s právnym názorom najvyššieho súdu bola pohľadávka predpísaná prvostupňovým rozhodnutím. V čase, keď vznikla pohľadávka na penále za uvedené obdobie, už bolo reštrukturalizačné konanie žalobcu ukončené (Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 31R/7/2010 zo dňa 09.03.2011, ktoré bolo dňa 16.03.2011 zverejnené v Obchodnom vestníku č. OV/2011/52, potvrdil reštrukturalizačný plán žalobcu a ukončil reštrukturalizáciu).

12. V súvislosti s konštatovaním krajského súdu, že sťažovateľke nič nebránilo predpísať žalobcovi penále za obdobie január 2009 a február 2009 a prihlásiť túto pohľadávku do reštrukturalizačného konania, táto uviedla, že zákon č. 461/2003 Z. z. jej neukladá lehotu na predpísanie penále. Rovnaký právny názor vyslovil aj najvyšší súd v rozsudku sp. zn. 1Sžso/3/2013 zo dňa 10.12.2013. Zároveň podotkla, že v zákone č. 461/2003 Z. z. neexistuje prekážka na predpísanie penále po skončení reštrukturalizácie. Splnenie podmienok oprávňujúcich vymáhať existujúcu pohľadávku na penále môže byť až vecou ďalšieho konania, t. j. núteného výkonu rozhodnutia.

IV.

13. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby ju kasačný súd odmietol ako neprípustnú, resp. ju zamietol pre jej nedôvodnosť a zaviazal sťažovateľku na náhradu trov konania.

14. Mal za to, že sťažovateľka sa v kasačnej sťažnosti odklonila od ustálenej právnej praxe, pričom nerešpektovala právny názor uvedený v rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 1Sžso/5/2014 zo dňa 29.04.2015, nakoľko prvostupňové rozhodnutie ako aj napadnuté rozhodnutie žalovanej postráda príslušné odôvodnenie nepoužitia ustanovení zákona č. 7/2005 Z. z. vo vzťahu k vymáhanému penále ako aj vo vzťahu k istine, ktorá po rozhodnutí a schválení reštrukturalizačného plánu a jeho naplnení fakticky neexistuje, a teda výpočet penále z neexistujúceho dlhu je v rozpore s právom. K tvrdeniu sťažovateľky uvedenému v kasačnej sťažnosti, že „... Pred predpísaním penále neexistovala žiadna povinnosť, ktorú by bol žalobca povinný plniť, a Sociálna poisťovňa nemala žiadnu pohľadávku...“ žalobca uviedol, že ak neexistuje pohľadávka, resp. bola v rámci reštrukturalizácie zmenená alebo odpísaná čo do jej výšky a času, neexistuje možnosť z nej vypočítať penále, a teda rozhodnutia sťažovateľky z roku 2012 a 2015 sú nezákonné.

15. V súvislosti s námietkou sťažovateľky ohľadom tzv. odklonu rozhodnutia od ustálenej právnej praxe žalobca poukázal na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 9Sžso/10/2013 zo dňa 28.04.2014. Mal za to, že neprihlásenie pohľadávok za sporné obdobie do reštrukturalizácie má právny dopad v súlade s ustanoveniami zákona č. 7/2005 Z. z., čo sa týka aj rozhodnutí sťažovateľky, ktoré považoval za nezákonné a porušujúce ustanovenia právnych predpisov, najmä § 155 ako aj § 138 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z.. V súlade s rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 1Sžso/5/2014 mala sťažovateľka po ukončení reštrukturalizácie postupovať v zmysle § 151 ods. 1 veta druhá zákona č. 7/2005 Z. z. a „ex offo“ zosúladiť evidenciu pohľadávok s reálnym stavom vyvolaným prebiehajúcou reštrukturalizáciou a odpísať pohľadávku alebo jej neuhradenú časť. Uvedené sa nestalo a sťažovateľka naďalej vedie v evidencii stav pohľadávok pred reštrukturalizáciou a z tohto stavu evidencie vypočítava penále. Žalobca ďalej poukázal na nedostatočne zistený skutkový stav veci ako aj na rozpor odôvodnení jednotlivých rozhodnutí pobočky a sťažovateľky.

V.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovanej (sťažovateľky) je dôvodná.

17. Podľa § 240 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., fyzickým osobám a právnickým osobám povinným odvádzať poisťné a príspevky na starobné dôchodkové sporenie, ktoré neodviedli poisťné a príspevky na starobné dôchodkové sporenie za príslušný kalendárny mesiac včas alebo ich odviedli v nižšej sume,

Sociálna poisťovňa predpíše penále vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa splatnosti poisťného a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie do dňa, keď bola dlžná suma poukázaná na účet Sociálnej poisťovne v Štátnej pokladnici, zaplatená v hotovosti alebo do dňa začatia kontroly, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Podľa § 151 ods. 1 veta druhá zákona č. 461/2003 Z. z., Sociálna poisťovňa odpíše pohľadávku alebo jej neuhradenú časť, ak na základe právoplatného uznesenia sudu po splnení reštrukturalizačného plánu zanikla dlžníkovi povinnosť splatiť Sociálnej poisťovni pohľadávku alebo jej neuhradenú časť z dôvodu, že na jej plnenie nebol povinný podľa schváleného reštrukturalizačného plánu.

19. Skutkový stav v danej veci nebol sporný. Spornou sa v konaní stala otázka, či sťažovateľka mohla žalobcovi po skončení reštrukturalizácie predpísať penále za omeškanie s platením poisťného a príspevkov alebo išlo o pohľadávku, ktorú bola povinná prihlásiť v reštrukturalizačnom konaní. Vzhľadom na to, že prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 21.10.2015 bolo predpísané penále za obdobie január 2009 a február 2009, mal krajský súd za to, že ku dňu začatia reštrukturalizačného konania, t. j. k 13.09.2010, musela byť sťažovateľke zrejme predmetná pohľadávka na poisťnom a príspevkoch, a preto bolo jej povinnosťou prihlásiť si ju do reštrukturalizačného konania.

20. V tejto súvislosti kasačný súd považuje za potrebné poukázať na ustálenú judikatúru najvyššieho súdu, napr. rozsudok sp. zn. 9Sžso/10/2013 zo dňa 28.04.2014 (prijatý správnym kolégiom najvyššieho súdu aj ako judikát pod č. R 63/2015), v ktorom je vyslovený právny názor, že „... pohľadávka na penále nevzniká v dôsledku samotného nespĺnenia si povinnosti riadne a včas odvieť poisťné a príspevky; vzniká až právoplatnosťou rozhodnutia o predpísaní penále. ... Kým penále nie je predpísané právoplatným rozhodnutím, Sociálna poisťovňa ho nemôže uplatňovať ako existujúcu pohľadávku v reštrukturalizačnom konaní. Žalovaná preto uvedenú pohľadávku vzhľadom na jej neexistenciu nemohla prihlásiť do reštrukturalizačného konania a z toho dôvodu nemohlo dôjsť ani k zániku tejto pohľadávky podľa ustanovenia § 155 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z.“. Rovnako v rozsudku sp. zn. 7Sžso/36/2012 zo dňa 25.09.2013 najvyšší súd konštatoval, že penále podľa § 240 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. nie je príslušenstvom pohľadávky, ani nie je akcesorickým záväzkom a nárok na penále nevzniká priamo zo zákona, ale porušením povinnosti zaplatiť poisťné včas a v správnej výške vzniká Sociálnej poisťovni právo predpísať penále a až týmto momentom dochádza ku vzniku pohľadávky.

21. Z uvedeného možno vyvodit' záver, že pohľadávka sťažovateľky z titulu penále za omeškanie s platením poisťného za obdobie január 2009 a február 2009 vznikla až jeho predpísaním rozhodnutím zo dňa 07.09.2012, teda po skončení reštrukturalizácie, čo znamená, že v čase prihlasovania pohľadávok v reštrukturalizačnom konaní neexistovala, a preto nemohla byť prihlásená.

22. V prejednávanej veci preto neobstojí ani námietka žalobcu, že sťažovateľka mala postupovať podľa § 151 ods. 1 druhá veta zákona č. 7/2005 Z. z. a odpísať pohľadávku, na plnenie ktorej žalobca nebol povinný podľa schváleného reštrukturalizačného plánu, lebo nešlo o pohľadávku prihlásenú v reštrukturalizačnom konaní. Reštrukturalizácia sa v tomto prípade nedotkla ani poisťného, z ktorého bolo predpísané penále, pretože išlo o obdobie omeškania pred začatím reštrukturalizácie.

23. Kasačný súd sa stotožnil s tvrdením sťažovateľky, že krajský súd pri rozhodovaní porušil zákon tým, že vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a nerešpektoval ustálenú judikatúru najvyššieho súdu najmä v otázke vzniku pohľadávky v dôsledku porušenia povinnosti odvieť poisťné včas a v správnej sume. Záverom kasačný súd poukazuje na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžsk/41/2017 zo dňa 18.07.2018 a sp. zn. 7Sžsk/30/2017 zo dňa 27.11.2018, v ktorých najvyšší súd zaujal v skutkovo a právne takmer totožnej veci týkajúcej sa žalobcu rovnaký právny názor, ako je vyslovený v tomto rozsudku.

24. Vzhľadom na uvedené dospel kasačný súd k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 462 ods. 1 SSP). Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude postupovať v intenciách

právneho názoru vysloveného kasačným súdom v tomto rozsudku, vec opätovne prejednať a závery, ku ktorým dospeje, riadne a zrozumiteľne odôvodniť. V novom rozhodnutí vo veci krajský súd znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.